

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 2000 tot wijziging van richtlijn 93/104/EG van de Raad betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd om de van deze richtlijn uitgesloten sectoren en activiteiten te bestrijken⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 2, lid 1, van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 1 augustus 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 195 van 1.8.2000, blz. 41.

Verzoek van het Landesgericht Korneuburg van 13 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Plato Plastik Robert Frank GmbH en CAROPACK Handels GmbH

(Zaak C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Procestaal: Duits)

Het Landesgericht Korneuburg heeft bij beschikking van 13 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 januari 2005, in het geding tussen Plato Plastik Robert Frank GmbH en CAROPACK Handels GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Hoofdvraag: „Is in de zin van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 de producent van verkoop, verzamel- of verzendverpakking, anders gezegd de producent van verpakking, altijd degene die beroepsmatig goederen met het als verpakking dienende product rechtstreeks of indirect in verbinding brengt of laat

brengen, en geldt dit ook voor draagtassen? Is dus de producent (leverancier) van de in artikel 3, punt 1, eerste zin, genoemde producten, namelijk producten die worden gebruikt voor het insluiten, beschermen, verladen, afleveren en aanbieden van goederen, en voor hetzelfde doel gebruikte wegwerpartikelen, producent (leverancier) van verpakkingsmateriaal (verpakkingsartikelen), maar niet producent van verkoop, verzamel- of verzendverpakking (producent van verpakking; vergelijk met het overeenstemmende begrip in artikel 3, punt 11, van de richtlijn)?”

- 2) Eerste subsidiaire vraag, voor het geval dat de hoofdvraag bevestigend wordt beantwoord: „Is bijgevolg de producent van een draagtas niet een producent van verkoop, verzamel- of verzendverpakking, maar wel van verpakkingsmateriaal (verpakkingsartikelen)?”
- 3) Tweede subsidiaire vraag, voor het geval dat de eerste subsidiaire vraag bevestigend wordt beantwoord: „Is het in strijd met het gemeenschapsrecht, meer bepaald met het gelijkheidsbeginsel, het verbod van een objectief niet-gerechtigde beperking van de vrijheid van beroepsuitoefening en het verbod op concurrentievervalsing, wanneer in de strafwet van een lidstaat is bepaald dat de producent van verpakkingsmateriaal, in het bijzonder van draagtassen, deze moet terugnemen dan wel moet deelnemen aan een verzamel- en terugwinningssysteem daarvoor, tenzij een verkoper in een volgend handelsstadium deze verplichting overneemt en de producent van verpakkingsmateriaal een rechtsgeldige verklaring in die zin verstrekt?”

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 5 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Elfering Export GmbH en Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 5 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 januari 2005, in het geding tussen Elfering Export GmbH en Hauptzollamt Hamburg-Jonas, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag: